NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A42762309
AA43-0778-12/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 18.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Meldere,
tiesneses Dz.Amerika un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējas *I.O.* pārstāvjiem *N.O.* un *V.G.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Uzņēmumu reģistra pārstāvjiem *I.A.* un *A.P.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.O.* pieteikumu par Uzņēmumu reģistra faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un morālā kaitējuma atlīdzinājumu, sakarā ar Uzņēmumu reģistra apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 24.februāra spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 7.maijā Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņēma lēmumu Nr.24-8-5436/9 sasaukt dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības (DZĪKS) *„/Nosaukums/”* atkārtotu biedru kopsapulci 2008.gada 17.maijā.

2008.gada 17.maijā sapulces norises vietā tika atteikta dalība sapulcē *I.O.* pārstāvei *N.O.*

2009.gada 6.martā Uzņēmumu reģistrā saņemts pieteicējas iesniegums, ar kuru tiek apstrīdēta Uzņēmumu reģistra valsts notāra faktiskā rīcība kopsapulces norises vietā un tiek lūgts atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu Ls 360 apmērā sakarā ar to, ka Uzņēmumu reģistra valsts

notāri pārkāpuši Kooperatīvo sabiedrību likuma 3.panta 2.punktu un 22.pantu.

Uzņēmumu reģistra valsts notārs 2009.gada 2.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.1-5173 (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolēma atteikt atlīdzināt morālo kaitējumu pieteicējai par Uzņēmumu reģistra valsts notāru faktisko rīcību kopsapulces norises vietā 2008.gada 17.maijā.

[2] 2009.gada 27.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.O.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums, kurā lūgts atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 1800 apmērā par Uzņēmumu reģistra valsts notāru faktisko rīcību kopsapulces norises vietā 2008.gada 17.maijā. Pieteicēja norādījusi turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Kopš 1997.gada pieteicēja ir DZĪKS *„/Nosaukums/”* biedre. 2008.gada 7.maijā Uzņēmumu reģistrs pieņēma lēmumu sasaukt DZĪKS *„/Nosaukums/”* atkārtotu biedru kopsapulci 2008.gada 17.maijā.

[2.2] Pieteicējas pārstāve 2008.gada 17.maijā ieradās kopsapulces norises vietā, bet Uzņēmumu reģistra darbiniece pārstāvi atteicās reģistrēt kā kopsapulces dalībnieci, kā arī atteicās ielaist sapulces norises telpās. Apsardzes klātbūtnē pieteicējas pārstāvei bija jāatstāj kopsapulces telpas.

Ar minētajām darbībām pieteicējai tika nodarīts morāls kaitējums. Attiecīgo rīcību redzēja daudzi kooperatīvās sabiedrības biedri – draugi un kaimiņi. Viņi arī uzmanīgi seko pieteicējas attiecībām ar DZĪKS *„/Nosaukums/”*, jo pieteicēja aktīvi cīnās par tiesību nelikumīgiem aizskārumiem, kas tiek pieļauti no apsaimniekotāja puses. Pieteicēja ar savu rīcību iedrošina arī pārējos DZĪKS *„/Nosaukums/”* biedrus pieprasīt, lai viņu tiesības un intereses netiktu pakļautas patvaļai. Minētajā situācijā gan draugi, gan kaimiņi redzēja, ka valsts institūcijas pārstāvis izrīkojās līdzīgi kā DZĪKS *„/Nosaukums/”* valdes priekšsēdētājs, atļaujoties aizliegt realizēt likumā noteiktās tiesības ņemt dalību kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulcē. Par minēto faktu tika sastādīts akts.

Morālo kaitējumu pastiprināja fakts, ka tiek liegtas tiesības ietekmēt iespējamo nelikumīgo lēmumu pieņemšanu, kas var kaitēt piederošā kopīpašuma esošā nekustamā īpašuma pārvaldīšanai un apsaimniekošanai.

Uzņēmumu reģistra darbiniecei nebija tiesību šādi rīkoties, patstāvīgi pieņemot lēmumus par to, kuru kooperatīvās sabiedrības biedru ielaist sapulcē un kuru nē.

DZĪKS *„/Nosaukums/”* valde nav sastādījusi biedru reģistru, par ko liecina 2008.gada 17.aprīļa akts.

[2.3] Uzņēmumu reģistra rīcība būtiski aizskar likumā garantētās tiesības. Kooperatīvo sabiedrību likuma 3.panta 2.punktā ir noteikts, ka kooperatīvās sabiedrības darbību vada tās biedri, aktīvi un demokrātiski piedaloties sabiedrības pārvaldīšanā.

Konkrētajā gadījumā tika pārkāpti demokrātijas principi, liedzot sabiedrības biedriem ņemt aktīvu dalību sabiedrības pārvaldē. Tika

pārkāpta Kooperatīvo sabiedrību likuma 18.panta piektā daļa, jo pieteicējai kā kooperatīvās sabiedrības biedrei šādas tiesības tika piešķirtas ar DZĪKS *„/Nosaukums/”* valdes lēmumu un veiktajiem iestāšanās maksājumiem.

Tāpat tiek pārkāpts Kooperatīvo sabiedrību likuma 22.pants, kurā tieši norādītas sabiedrības biedra tiesības piedalīties sabiedrības darbībā un pārvaldē.

[3] Uzņēmumu reģistrs paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka pamatojas uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Lai konstatētu pieteicējas tiesības prasīt no Uzņēmumu reģistra zaudējumu atlīdzību, ir jākonstatē Uzņēmumu reģistra rīcības prettiesiskums un cēloņsakarība starp Uzņēmumu reģistra prettiesisko rīcību un pieteicējai nodarītajiem zaudējumiem. Ja kaut viens no minētajiem apstākļiem netiek konstatēts, tad nepastāv tiesisks pamats pieteicējai no Uzņēmumu reģistra pieprasīt zaudējumu atlīdzību.

[3.2] Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka kopsapulcē katram kooperatīvās sabiedrības biedram neatkarīgi no viņam piederošo pamatpaju skaita ir viena balss.

No tā secināms, ka Uzņēmumu reģistra valsts notārs ir tiesīgs izsniegt vienam balsstiesīgajam biedram tikai vienu balsošanas mandātu. Nav pieļaujama situācija, ka balsstiesīgais biedrs, izsniedzot pilnvaras trešajām personām, var panākt, ka viņa rīcībā nonāk vairāk par vienu balsi. Tā kā pieteicējai jau tika izsniegts balsstiesīgā biedra balsošanas mandāts, Uzņēmumu reģistra valsts notāram nebija tiesiska pamata izsniegt balsošanas mandātu vēl arī pieteicējas pilnvarotajām personām.

[3.3] Saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 3.panta 2.punktu, 18.panta piekto daļu un 22.pantu kooperatīvo sabiedrību darbību vada kooperatīvās sabiedrības biedri, aktīvi un demokrātiski piedaloties sabiedrības pārvaldīšanā.

Minētajām tiesību normām zustu jebkāda juridiska nozīme, ja Uzņēmumu reģistra valsts notārs vienam biedram izsniegtu tik daudz balsstiesīgā biedra mandātu, cik biedrs ir izdevis pilnvaras. Šādā gadījumā biedrs ar pilnvaroto personu starpniecību iegūtu neierobežota daudzuma balsis, tādējādi pārkāpjot Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta pirmo daļu un kooperatīva demokrātiskās pārvaldes principu.

[3.4] No Kooperatīvo sabiedrību likuma 18.panta piektās daļas izriet, ka tikai kooperatīvās sabiedrības balsstiesīgajiem biedriem bija tiesības lemt par kopsapulcē izskatāmajiem jautājumiem.

Saskaņā ar biedru reģistru pieteicēja nav kooperatīvās sabiedrības biedre, līdz ar to Uzņēmumu reģistra valsts notārs nebija tiesīgs reģistrēt pieteicēju kā kopsapulces balsstiesīgo biedru. Izskatāmajā gadījumā nav nozīmes, vai pieteicēja ir viena no kooperatīvās sabiedrības apsaimniekotajās mājās esošo dzīvokļu īpašniekiem, jo Uzņēmumu reģistra

valsts notārs reģistrēja kooperatīvās sabiedrības balsstiesīgos biedrus, bet nevis dzīvokļu īpašniekus. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas arguments, ka Uzņēmumu reģistra valsts notāriem bija pienākums reģistrēt pieteicēju kā kopsapulces dalībnieci un kā kooperatīvās sabiedrības apsaimniekotajā mājā esošā dzīvokļa īpašnieci.

[3.5] Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 11.panta otrajā daļā noteikts, ka morālā kaitējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats uzskatāms par pierādītu, ja ir pierādīts fiziskās personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums. Privātpersonai ir pienākums norādīt morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru. Tā kā izskatāmajā gadījumā Uzņēmumu reģistra valsts notāru faktiskā rīcība bija tiesiska, uzskatāms, ka nav pierādīts pieteicējas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums, kā arī nav nozīmes pārbaudīt cēloņsakarību starp minēto tiesisko rīcību un iespējamo pieteicējas morālo kaitējumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 24.februāra spriedumu: 1) daļēji apmierināts pieteikums; 2) atzīta par prettiesisku Uzņēmuma reģistra faktiskā rīcība 2008.gada 17.maijā; 3) noraidīts pieteicējas prasījums par morālā kaitējuma atlīdzību Ls 1800 apmērā; 4) uzlikts pienākums Uzņēmumu reģistram viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas rakstveidā atvainoties pieteicējai.

Spriedums pamatots uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Pieteicēja ir lūgusi atzīt par prettiesisku Uzņēmumu reģistra rīcību, izraidot pieteicējas pārstāvi no DZĪKS *„/Nosaukums/”* kopsapulces 2008.gada 17.maijā.

[4.2] No lietā esošajiem materiāliem un liecinieku liecībām tiesa konstatējusi, ka pieteicējas pilnvarotā pārstāve 2008.gada 17.maijā ieradās DZĪKS *„/Nosaukums/”* biedru ārkārtas kopsapulcē, pie reģistrācijas galda uzrādīja personu apliecinošu dokumentu un tika reģistrēta. Pēc reģistrācijas pieteicējas pārstāve devās uz zāli. Pēc brītiņa zālē pie viņas pienāca Uzņēmumu reģistra pārstāve *V.Z.* kundze ar apsardzes darbiniekiem un lūdza atstāt zāli, norādot, ka pieteicējas pilnvara nedod tiesības piedalīties kopsapulcē. Pieteicējas pārstāve pret to iebilda, bet apsardzes darbinieki, paņemot pieteicēju aiz elkoņiem, izveda ārā no zāles.

[4.2.1] Iepriekš minētos faktiskos apstākļus apliecina liecinieks *J.P.* Liecinieks liecībās tiesai norādīja, ka pieteicēja iegāja zālē un apsēdās. Pēc kāda laika pienāca Uzņēmumu reģistra pārstāve. Pēc tam pieteicējas pārstāve tika izvesta no zāles.

[4.2.2] Pieteicējas pārstāve ir tikusi reģistrēta DZĪKS *„/Nosaukums/”*, 2008.gada 17.maija atkārtotās ārkārtas kopsapulces biedru reģistrācijas žurnālā. Šo faktu apliecina lietas materiālos esošās žurnāla lapas izkopējums (*lietas 42.lapa*). No šī dokumenta redzams, ka valsts notāre *S.L.* 2008.gada 17.maijā ir reģistrējusi, ka ir ieradusies pieteicēja vai tās pārstāve.

Ieraksts satur vienīgi Uzņēmumu reģistra valsts notāres parakstu. Tajā nav atspoguļotas ziņas par personas uzrādītajiem dokumentiem, kā arī nav šīs personas paraksts. Līdz ar to saraksts bez citiem papildus pierādījumiem nedod iespēju tiesai konstatēt, vai Uzņēmumu reģistra valsts notāre ir konstatējusi pieteicējas vai pieteicējas pārstāves ierašanos.

[4.2.3] Tiesa piešķir ticamību tiesas sēdē sniegtajiem pieteicējas pārstāves paskaidrojumiem, ka pieteicēja šajā laikā neatradās Latvijā un sapulcē nepiedalījās. Uz sapulci bija ieradusies tikai pieteicējas pārstāve *N.O.* saskaņā ar notāra izdoto pilnvaru.

Šo faktu apstiprina gan fakts, ka pieteicēja pilnvaru mātei bija izdevusi jau 2000.gada 14.februārī, gan arī tas, ka citi lietā esošie pierādījumi norāda, ka pieteicēja pati nepiedalās dzīvokļa īpašuma */adrese/* pārvaldīšanā, jo patstāvīgi nedzīvo Latvijā (dzīvo Ukrainā).

Arī Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.decembra spriedumā lietā Nr.A42769609 aprakstītā situācija kopsapulcē 2008.gada 7.maijā (iepriekšējā sapulce) netieši liecina, ka pieteicēja personīgi nepiedalās darbībās, kas saistītas ar dzīvokļa pārvaldīšanu. Arī 2008.gada 7.maijā pieteicējas pārstāve bija ieradusies uz sapulci un netika reģistrēta un ielaista zālē. Šādu rīcību Uzņēmumu reģistrs pamatoja ar faktu, ka Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta otrā daļa liedz balsstiesības nodot citam. Tiesas vērtējumā ir pietiekami augsta iespējamība, ka šī pati situācija atkārtojās arī nākamajā kopsēdē. Atšķirība ir tikai tajā, ka pirms izraidīšanas no kopsēdes zāles cits valsts notārs bija veicis reģistrāciju par dalībnieka ierašanos.

[4.3] Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Lēmumā nav pareizi konstatēti faktiskie apstākļi, kas savukārt noved pie nepareiza administratīvā akta pamatojuma.

[4.4] Nav pamatots arī Uzņēmumu reģistra pārstāves paustais viedoklis tiesas sēdē, ka pieteicēja nevarēja piedalīties kopsapulcē, ņemot vērā Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.pantu. Tiesas sēdē Uzņēmumu reģistra pārstāve pieļāva arī, ka tieši šāds bija Uzņēmumu reģistra darbinieku mutiski sniegtais pamatojums 2008.gada 17.maijā.

Ņemot vērā Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.pantā un Civillikuma 2289.pantā minēto, tiesa atzinusi, ka Uzņēmumu reģistra rīcība, izraidot pieteicējas pārstāvi no kopsapulces, ir bijusi prettiesiska.

[4.5] Pieteicēja ir lūgusi atlīdzināt morālo kaitējumu, kas nodarīts ar Uzņēmumu reģistra prettiesisko rīcību, kā pamatojumu norādot, ka izraidīšana no kopsēdes aizskar pieteicējas pārstāves godu un cieņu, jo pieteicējas pārstāve tika pazemota citu personu klātbūtnē.

[4.6] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantu morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

[4.7] Lietā nav strīda, ka pieteicēja personīgi netika izraidīta no zāles. Citas personas izraidīšana no zāles nevar nodarīt cieņas un goda

aizskārumu pieteicējai, jo aizskārumam ir jābūt tiešam (jāpastāv tiešai cēloņsakarībai).

Nav nozīmes argumentam, ka *N.O.* tika izraidīta no zāles brīdī, kad tā darbojās kā pieteicējas pārstāve. Ciešanas, kas, iespējams, tika radītas *N.O.* (samazinot tās godu un cieņu), nav iespējams nodot pilnvaras devējam – pieteicējai. Līdz ar to pieteicējai nepāriet arī prasījuma tiesības, kas pamatojas ar cieņas samazinājumu, kas radies pieteicējas pārstāvei.

[4.8] Tiesa šī sprieduma ietvaros ir atzinusi, ka Uzņēmuma reģistra prettiesiskas rīcības rezultātā pieteicēja nevarēja realizēt savas tiesības DZĪKS *„/Nosaukums/”* 2008.gada 17.maija kopsapulcē. Līdz ar to tiesa ir konstatējusi vienu no atlīdzināšanas priekšnoteikumiem – prettiesisku rīcību.

Lai konstatētu pamatu morālā kaitējuma atlīdzināšanai, ir jākonstatē būtisks šīs personas tiesību aizskārums, kā arī jākonstatē tieša cēloņsakarība starp darbību un sekām.

[4.9] Tiesas vērtējumā pieteicēju pamatā aizskar fakts, ka viņa nevarēja pilnā apmērā realizēt sava īpašuma pārvaldīšanas tiesības, piedaloties kopsapulcē. Pārkāpuma būtiskumu izvērtē pēc apdraudējuma objekta un radītajām sekām. Pie tam morālā kaitējuma atlīdzināšanas mērķis nav sodīt valsti (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 17.novembra spriedums lietā Nr.SKA-505/2009*).

Prettiesiskās rīcības aizskāruma objekts ir īpašuma tiesības, proti, pieteicējai tika īslaicīgi nelielā apmērā samazinātas īpašuma apsaimniekošanas tiesības.

Īpašuma tiesību aizskaršana parasti noved pie materiāliem zaudējumiem, nevis pie cieņas vai goda aizskaršanas. Lai īpašuma aizskārums radītu morālu kaitējumu, ir jākonstatē būtiska īpašuma tiesību ierobežošana, kā rezultātā faktiski tiktu aizskartas arī citas būtiskas cilvēktiesības. Pretējā gadījumā nāktos atzīt, ka mūsu sabiedrības morālās vērtības ir manta (īpašums) un jebkurš īpašuma aizskārums ir atzīstams par personas goda un/vai cieņas aizskārumu. Tiesas ieskatā morālā kaitējuma atlīdzības mērķis pamatā ir nodrošināt aizsardzību pret tiem gadījumiem, kad tiek apdraudēta personas dzīvība, veselība, gods, cieņa, privātā dzīve, uzskatu brīvība un citas vērtības, kurām nav izteikti materiāla rakstura.

Pieteicēja nav norādījusi tiesai apsvērumus, kā arī iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu, ka piedalīšanās kopsapulcē bija nozīmīga pieteicējai, nav arī norādījusi, ka pārkāpums radīja kādu mantiski novērtējamu samazinājumu. Personas subjektīva attieksme pret kādu notikumu nav pamats morālā kaitējuma atlīdzināšanai, ja šādai attieksmei nav objektīva pamata.

Ņemot vērā, ka nav konstatējams, ka aizskārumam būtu kādas faktiskās sekas, nav iespējams arī konstatēt, ka šāds aizskārums varēja radīt morālas ciešanas pieteicējai (*Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 24.augusta spriedums lietā Nr.A42461405*). Līdz ar to tiesa atzinusi, ka

pietiekams atlīdzinājums ir pienākuma uzlikšana Uzņēmumu reģistram rakstveidā atvainoties. Tiesas vērtējumā nav pamata apmierināt pieteicējas pieteikumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu naudā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 24.februāra spriedumu daļā, ar kuru apmierināts pieteicējas pieteikums, Uzņēmumu reģistrs iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta otrās daļas nosacījumiem DZĪKS *„/Nosaukums/"* statūti neparedz īpašu pilnvarojuma kārtību, līdz ar to sabiedrības biedri nav vēlējušies piešķirt trešajām personām tiesības uz pilnvaras pamata balsot biedra vietā.

Jau pirms Kooperatīvo sabiedrību likuma spēkā stāšanās bija ierobežota iespēja nodot balsstiesības citām personām. Šobrīd spēkā ir 2005.gada 19.septembrī reģistrētie sabiedrības statūti, kuros nav atrunāta īpaša pilnvarošanas kārtība balsstiesību nodošanai. Līdz ar to sabiedrība apzināti lēmusi nepieļaut biedru balsstiesību nodošanu citām personām.

Uzņēmumu reģistra valsts notārs nav tiesīgs iejaukties biedru noteiktajā sabiedrības pārvaldē un neievērot statūtu noteikumus. Valsts notāriem, sasaucot sabiedrības biedru ārkārtas kopsapulci, nebija tiesiska pamata pretēji biedru nolemtajam piešķirt trešajām personām balsstiesīga biedra mandātu uz kopsapulci, tai skaitā izsniegt pieteicējas pārstāvei balsstiesīgā biedra mandātu.

[5.2] Līdzīgā lietā Administratīvā rajona tiesa atzinusi, ka sabiedrība nav pieļāvusi iespēju, ka sabiedrības kopsapulce varētu sastāvēt no biedru pilnvarotām personām un pilnvarotās personas varētu lemt biedru vārdā sabiedrības kopsapulces kompetencē esošus jautājumus (*Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.decembra spriedums lietā Nr.A42769609*).

[5.3] Pieteicējai atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 5.panta pirmajai daļai un 9.pantam nav bijis tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums. Līdz ar to lūgums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir noraidāms.

[6] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību pieteicēja norādījusi turpmāk minētos argumentus.

[6.1] Lietā strīds ir par to, ka Uzņēmumu reģistra notāre izraidīja pieteicējas pārstāvi no DZĪKS *„/Nosaukums/"* kopsapulces norises vietas. Pat ja pieteicējas pārstāvei nebija kooperatīva biedram piešķirto balsošanas tiesību, pieteicējas pārstāvei bija tiesības kā kooperatīva biedra pilnvarotajai pārstāvei atrasties kopsapulces norises vietā un sekot līdzi notiekošajam pasīvi. Neviens normatīvais akts neaizliedz šādu darbību. Izraidot pieteicējas pārstāvi cilvēka godu un cieņu aizskarošā veidā, citiem DZĪKS *„/Nosaukums/"* biedriem redzot, pieteicējas pārstāvei tika nodarīts morāls kaitējums, kas izpaudās gan fiziskās, gan morālās ciešanās, jo sākotnēji pieteicējas pārstāve tika pielaista reģistrēties kā kooperatīvās sabiedrības

biedra pilnvarotā pārstāve, bet vēlāk brutāli ar nolīgtas apsardzes starpniecību pēc Uzņēmumu reģistra pārstāves *V.Z.* rīkojuma ar varu tika izraidīta no kopsapulces norises vietas.

[6.2] Atbilstošs ir tiesas secinājums attiecībā uz Civillikuma 2289.pantu, jo pieteicējas pārstāvei tika izsniegta universālpilnvara, no kuras izriet, ka ir uzticēts uzdevums rīkoties ar pieteicējai piederošo dzīvokļa īpašumu, tas ir, pieteicējas pārstāvei ir uzticēts īpašuma pārvaldīšanas pienākums.

[6.3] Uzņēmumu reģistrs uzstāj uz balsstiesību izmantošanas liegumu kooperatīvajā sapulcē, bet nenorāda uz apstākļiem, kas pieteicējas pārstāvei liegtu atrasties kopsapulces norises vietā un sekot līdzi notiekošajām aktivitātēm. Strīds ir par to, vai tiesiski tika liegta iespēja sekot līdzi sapulces norisei.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja pieteikumu, apelācijas sūdzību neatzina un uzsvēra, ka tiesību normas neaizliedz biedru pilnvarotajiem pārstāvjiem piedalīties kooperatīvās sabiedrības biedru sapulcē.

Uzņēmumu reģistra pārstāvji uzturēja apelācijas sūdzību un neatzina pieteikumu lietas pārsūdzētajā daļā.

Tiesas sēdē tika nopratināta lieciniece *V.Z.*

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, uzklausījusi liecinieces liecību, pārbaudījusi lietā esošos materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota, bet pieteikums lietas pārsūdzētajā daļā ir noraidāms.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējas pārstāve 2008.gada 17.maijā nevarēja piedalīties DZĪKS *„/Nosaukums/”* atkārtotajā biedru kopsapulcē, jo ar apsardzes palīdzību tika izraidīta no sapulces norises vietas.

Vispirms lietā ir noskaidrojams tas, vai pieteicējas pārstāve vispār bija tiesīga piedalīties minētajā sapulcē. Ja jā, tad jānoskaidro, vai tieši Uzņēmumu reģistra amatpersonu rīcības rezultātā pieteicējas pārstāve tika izraidīta no sapulces norises vietas. Proti, vai tieši Uzņēmumu reģistra amatpersonu rīcības rezultātā pieteicējas pārstāvei bija liegtas tiesības piedalīties sapulcē. Ja konstatējams Uzņēmumu reģistra amatpersonu rīcības prettiesiskums, ir pamats lemt par atlīdzinājumu.

[10] Kooperatīvo sabiedrību likuma 3.panta 2.punktā noteikts, ka kooperatīvās sabiedrības darbību vada tās biedri, aktīvi un demokrātiski piedaloties sabiedrības pārvaldīšanā. Saskaņā ar šā likuma 22.panta otro daļu kooperatīvās sabiedrības biedram ir tiesības piedalīties sabiedrības

darbībā un pārvaldē (1.punkts), kā arī saņemt no sabiedrības informāciju jebkurā ar tās darbību saistītā jautājumā, izņemot tādu informāciju, kurai noteikts komercnoslēpuma statuss (6.punkts). Likuma 37.panta pirmajā daļā noteikts, ka kooperatīvās sabiedrības pārvaldes funkcijas savas kompetences ietvaros pilda tās biedru kopsapulce (pilnvaroto sapulce), padome un valde. Saskaņā ar šā likuma 40.panta pirmo daļu kopsapulcē (pilnvaroto sapulcē) katram kooperatīvās sabiedrības biedram neatkarīgi no viņam piederošo pamatpaju skaita ir viena balss, bet šā panta otrajā daļā noteikts, ka biedrs savas balsstiesības nevar nodot citam, ja kooperatīvās sabiedrības statūti neparedz īpašu pilnvarošanas kārtību.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja ir DZĪKS *„/Nosaukums/"* biedre no 1997.gada (*sk. arī lietas 121.lapu*), tādējādi atzīstams, ka pieteicējai kā kooperatīvās sabiedrības biedrei piemīt biedra tiesības piedalīties sabiedrības pārvaldīšanā un balsot par sabiedrībā pieņemamajiem biedru sapulces lēmumiem, kā arī iegūt visu informāciju ar sabiedrības darbību saistītā jautājumā.

Uzņēmumu reģistrs norādījis, ka pieteicēja nebija tiesīga nodot savas balsstiesības savai pārstāvei, jo no DZĪKS *„/Nosaukums/"* statūtiem tas neizriet.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka no DZĪKS *„/Nosaukums/"* statūtiem, kas pievienoti lietas materiāliem, patiešām neizriet, ka biedrs savas balsstiesības būtu tiesīgs nodot citai personai. Tomēr apgabaltiesa arī atzīst, ka pieteicēja nav nodevusi savas balsstiesības savai pārstāvei, bet tikai pilnvarojusi pārstāvi savā vārdā izpildīt tās darbības, kuras ir tiesīga izpildīt pati pieteicēja.

Lietas materiālos atrodas pieteicējas izdota pilnvara *N.O.*, kurā norādīts, ka pieteicēja ir pilnvarojusi *N.O.* jebkurā laikā un vietā pārstāvēt pieteicēju un rīkoties pieteicējas vārdā, tajā skaitā atgūt, iegūt, pārvaldīt un pārzināt visāda veida pieteicējai piederošo mantu. Tātad ar šo pilnvaru pieteicēja ir uzticējusi *N.O.* rīkoties pieteicējas, nevis *N.O.* vārdā. Šāds pilnvarojums atbilst Civillikuma 2289.pantā norādītajam, ka ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) – zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, Uzņēmumu reģistra atsauce uz Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta otro daļu, argumentējot, kāpēc pieteicējas pārstāve nevar piedalīties biedru kopsapulcē, nav pamatota. Proti, pieteicēja nav nodevusi savas balsstiesības citai personai tādā veidā, lai cita persona varētu balsot savā (šīs citas personas) vārdā. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Uzņēmumu reģistra izpratne par minētās tiesību normas piemērošanu tā norādītajā veidā liegtu balsstiesīgajiem kooperatīvās sabiedrības biedriem īstenot savas no Kooperatīvo sabiedrību likuma izrietošās tiesības piedalīties sabiedrības pārvaldīšanā gadījumā, ja kaut

kādu iemeslu dēļ šīs personas pašas nevar piedalīties sapulcē. Šāds ir arī pieteicējas gadījums, kad viņa, būdama DZĪKS *„/Nosaukums/”* biedre, faktiski dzīvo ārvalstīs. Šāda izpratne teorētiski varētu novest kooperatīvo sabiedrību arī pie nespējas pieņemt jebkādus lēmumus, ja daudzi biedri, kuri paši nevarētu piedalīties biedru sapulcē, būtu pilnvarojuši savā vārdā darboties pilnvarotajiem pārstāvjiem, jo pastāvētu iespēja, ka biedru kopsapulcē nebūtu vajadzīgais balsstiesīgo biedru skaits.

Ņemot vērā iepriekš minētos argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas pārstāvei 2008.gada 17.maijā bija tiesības piedalīties DZĪKS *„/Nosaukums/”* biedru kopsapulcē. Turklāt pat tad, ja pieteicējas pārstāvei nebūtu balsstiesību, pārstāve būtu tiesīga piedalīties sapulcē arī bez balsstiesībām, jo jebkurā gadījumā viņa bija biedra pārstāve un bija tiesīga saņemt informāciju par sabiedrības darbību.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta otrās daļas interpretācija tādā veidā, kādā to veic Uzņēmumu reģistrs, varētu netieši liecināt par to, ka Uzņēmumu reģistra amatpersonas varēja nelaist *N.O.* piedalīties kooperatīvās sabiedrības biedru ārkārtas kopsapulcē 2008.gada 17.maijā, tomēr Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šādam faktam jābūt pierādītam. To nevar izsecināt vienīgi no tā, kā Uzņēmumu reģistrs interpretē un piemēro tiesību normu.

Pārbaudot to, vai tieši Uzņēmumu reģistra amatpersonu, konkrēti *V.Z.*, rīcības rezultātā pieteicējas pārstāve nav varējusi piedalīties biedru kopsapulcē, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šāds apstāklis nav pierādīts, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[11.1] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja sniegusi pretrunīgus paskaidrojumus par to, ka tieši *V.Z.* bija tā, kura deva rīkojumu apsardzei izraidīt pieteicēju no kopsapulces norises vietas.

Apstrīdēšanas iesniegumā norādīts, ka 2008.gada 17.maijā *N.O.* ieradusies kopsapulces norises vietā, bet Uzņēmumu reģistra darbiniece *V.Z.* kategoriski atteikusies viņu reģistrēt kā kopsapulces dalībnieci un atteikusies ielaist sapulces norises telpās, sava lēmuma izpildi uzticot pieaicinātajai apsardzes firmai. Tieši to pašu, tādā pašā apgalvojuma formā pieteicēja norādījusi arī pieteikumā tiesai.

Tiesas sēdē pirmās instances tiesā pieteicējas pārstāvis *V.G.* paskaidroja, ka *N.O.* 2008.gada 17.maijā aizgāja uz sapulci, viņai līdzi bija pilnvaras oriģināls, izziņa par pieteicējas biedra tiesībām. Reģistrējoties viņa uzrādīja pasi, pilnvaru un izziņu. Viņai esot pajautāts, kāda ir viņas pilsonība. Tā kā pieteicēja ir Ukrainas pilsone, mātei neesot tiesības piedalīties sapulcē. *N.O.* esot atbildējusi, ka tikai biedru sapulce lemj par to, kurš ir tiesīgs piedalīties sapulcē, un aizgājusi uz sapulces zāli. Tad *V.Z.* esot izsaukusi apsardzi un lūgusi atstāt zāli. Kad *N.O.* atteicās to darīt, viņu izraidīja apsargi, pielietojot spēku. *V.Z.* esot teikusi, ka izraidīs visus, kuri trokšņos un aizstāvēs *N.O.*

Pati *N.O.* pirmās instances tiesā paskaidroja, ka viņa esot piegājusi pie reģistrācijas galda, uzrādījusi pilnvaru un pasi. Reģistrācijas žurnālā neparakstījās, jo to neļāva. Iegājusi zālē un noģērbusies. Viņai pienāca klāt *V.Z.* kundze ar apsardzes darbiniekiem un pieprasīja pamest sapulces zāli. Pārstāve negrasījās to darīt, tāpēc viņa esot izstumta no zāles.

Tiesas sēdē Administratīvajā apgabaltiesā pieteicējas pārstāvis *V.G.* paskaidroja, ka viņš un divi DZĪKS *„/Nosaukums/"* valdes locekļi sastādīja aktu par to, ka *N.O.* 2008.gada 17.maijā kategoriski atteikts viņu reģistrēt un liegts piedalīties sapulcē. Pēc *V.Z.* personīga lūguma apsardzes darbinieki publiski izstūma *N.O.* no zāles. *V.G.* visu esot redzējis, jo bija klāt. *N.O.* un *V.G.* esot atnākuši uz sapulci. Tur vadībā esot radies konflikts. *N.O.* ar pasi un pilnvaru piegāja pie reģistrācijas galda, kur atradās Uzņēmumu reģistra darbinieki. *N.O.* atteica viņu reģistrēt, pēc tam *N.O.* devās uz zāli. *V.Z.* kundze esot personīgi teikusi apsardzei, lai *N.O.* izraida piespiedu kārtā (*V.G.* to personīgi esot redzējis un dzirdējis).

Pati *N.O.* Administratīvajai apgabaltiesai paskaidroja, ka 2008.gada 17.maijā viņa esot atnākusi uz */vieta/*, piegājusi pie reģistrācijas galda, kur bija 4 reģistratori, iedevusi savu pasi. Līdzi bijusi arī pilnvara, bet tā neesot prasīta. *N.O.* iedeva balsošanas lapu un viņa devusies tālāk. Zālē bijusi aptuveni 15 minūtes, novilkusi virsdrēbes. Tad redzējusi, kā *V.Z.* kundze runā ar apsardzi. Tad pēkšņi apsardze pienākusi pie *N.O.* pēc *V.Z.* kundzes lūguma aiz rokām izveda *N.O.* no zāles (*N.O.* ieskatā *V.Z.* kundzei to palūdza kooperatīva priekšsēdētājs). Brīdī, kad *N.O.* reģistrējusies, viņa novērojusi, kā kooperatīva priekšsēdētājs staigā gar reģistrācijas galdiem, norādot, kuru reģistrēt, kuru nereģistrēt. Viņa esot iegājusi zālē un viņai bijusi balsošanas lapa. Uzņēmumu reģistra pārstāvis pie reģistrēšanās neko neesot prasījis. Kad iegājusi zālē, pie viņas pienāca apsardze. *N.O.* liekas, ka tas notika pēc *V.Z.* kundzes lūguma. *V.Z.* kundze tobrīd atradusies zālē. *N.O.* tieši neesot dzirdējusi to no *V.Z.* kundzes, bet viņai liekas, ka tieši *V.Z.* kundze deva pavēli apsardzei izvest *N.O.* no zāles. Pēc *N.O.* domām kooperatīvās sabiedrības valdes loceklis *S.B.* pateicis *V.Z.*, ka *N.O.* nevar piedalīties sapulcē.

[11.2] Kā redzams no minētajiem paskaidrojumiem, tie ir pretrunīgi. Sākotnēji apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā apgalvojuma formā norādīts, ka *V.Z.* kategoriski atteikusies reģistrēt *N.O.* kā sapulces dalībnieci. Vēlāk pati *N.O.* norādījusi, ka pie reģistrācijas galda uzrādījusi pasi un pat dabūjusi balsošanas lapu, un nokļuvusi sapulces zālē. Turklāt viņa neatceras, kura persona bija tā, kura viņu reģistrējusi. No pašas *N.O.* paskaidrojumiem izriet, ka viņa personīgi nav dzirdējusi nekādu *V.Z.* rīkojumu apsardzei izraidīt viņu no zāles. *N.O.* to ir tikai izsecinājusi no tā, ka *V.Z.* atradusies sapulces zālē, runājusi ar apsardzi un ka to, iespējams, *V.Z.* lūdzis kooperatīvās sabiedrības valdes loceklis *S.B.* Turklāt *N.O.* novērojusi, ka *S.B.* parasti staigā ap reģistrācijas galdiem, norādot, kuru

personu reģistrēt. Pieteicējas pārstāvis *V.G.* norādījis, ka viņš personīgi esot redzējis un dzirdējis, kā *V.Z.* likusi apsardzei izraidīt *N.O.* no zāles.

V.G. paskaidrojums, ka viņš personīgi dzirdējis un redzējis, kā *V.Z.* apsardzei likusi izraidīt *N.O.*, nav ņemams vērā kā pierādījums, kas apstiprina noteiktus faktus lietā, jo gan *N.O.*, gan *V.G.* ir pieteicējas pārstāvji, nevis liecinieki. Tādēļ Administratīvā apgabaltiesa *N.O.* un *V.G.* norādīto informāciju novērtē kā pretrunīgus paskaidrojumus.

No *N.O.* paskaidrojuma izriet tas, ka viņa pie reģistrācijas ir dabūjusi balsošanas lapu un devusies uz sapulces zāli, kas sakrīt ar informāciju, kas ierakstīta Uzņēmumu reģistra darba žurnālā (*lietas 42.lapa*). Administratīvās apgabaltiesas ieskatā tam, kā pieteicējas piedalīšanās reģistrēta sapulcē (pašai parakstoties vai parakstoties valsts notāram Uzņēmumu reģistra darba žurnālā), Administratīvās apgabaltiesas ieskatā šajā lietā nav izšķirošas nozīmes, jo lietā būtiski bija noskaidrot tikai to, vai patiešām *V.Z.* kā Uzņēmumu reģistra pārstāves dēļ *N.O.* nevarēja piedalīties sapulcē.

[11.3] Pirmās instances tiesas sēdē kā liecinieks tika nopratināts DZĪKS *„/Nosaukums/”* valdes loceklis *J.P.* Viņš liecināja, ka sapulcē 2008.gada 17.maijā piedalījies kā viens no vadītājiem. *N.O.* esot gājusi uz reģistrāciju, lai tiktu uz sapulci. Liecinieks neesot piedalījies reģistrācijā. Pēc kāda laika esot piegājusi Uzņēmumu reģistra pārstāve un teikusi, ka pilnvara nav derīga un zāle ir jāpamet. Tad apsargi aiz rokām izveda *N.O.* no zāles. Liecinieks „miglaini atceroties”, ka pienākusi notāre *V.Z.* ar apsargiem un teikusi, lai *N.O.* atstāj sapulces zāli. Cik esot dzirdējis, tad tika paziņots, ka pilnvara ir nederīga.

Lieciniece *V.Z.* Administratīvajā apgabaltiesā papildus liecībām par vispārīgajiem valsts notāra pienākumiem sapulces sasaukšanā liecināja, ka nepazīst *N.O.*, arī neatceras 2008.gada 17.maija notikumus. Reģistrācijas brīdī Uzņēmumu reģistra valsts notāri nekontaktējas ne ar vienu, kā tikai ar tiem, kuri atnākuši reģistrēties. Apsardzi organizē pati sabiedrība, Uzņēmumu reģistram nav tiesību dot rīkojumus apsardzei. Daudzas sabiedrības organizē apsardzi, jo pašu sabiedrības dalībnieku vidū mēdzot būt dažādi grupējumi ar atšķirīgiem viedokļiem. Tās personas, kurām ir pilnvara, Uzņēmumu reģistra pārstāvji reģistrē sapulcei.

[11.4] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ar liecinieku liecībām nav pierādīts tas, ka tieši *V.Z.* devusi rīkojumu apsardzei izraidīt pieteicēju no sapulces zāles, jo pati *V.Z.* vispār neatceras konkrētās dienas notikumus, kā arī nepazīst *N.O.* Administratīvā apgabaltiesa atzīst par ticamu *V.Z.* liecību, ņemot vērā, ka viņa ir ilggadēja Uzņēmumu reģistra darbiniece un daudzu gadu garumā ir piedalījusies līdzīgu sapulču sasaukšanā. Savukārt *J.P.* tikai „miglaini atceras”, ka rīkojumu apsardzei devusi *V.Z.*. Tātad lecinieka apgalvojums nav pārliecinošs. Turklāt *J.P.* liecība uzskatāma par vispārīgu, jo no tās nav secināms, kādos apstākļos *J.P.* ir dzirdējis, kā *V.Z.* runā ar

apsardzi un dod tai rīkojumu (piemēram, pie reģistrācijas galdiem vai sapulces zālē, kur atradusies *V.Z.* u.c.).

Turklāt tas, ka rīkojumu apsardzei nevarēja dot *V.Z.*, netieši izriet no citiem apstākļiem lietā. Piemēram, no *V.G.* paskaidrojumiem izriet, ka tikai sapulce ar balsošanu var lemt, kurš ir tiesīgs piedalīties sapulcē. *V.G.* Administratīvajai apgabaltiesai arī paskaidroja, ka kooperatīvās sabiedrības vadībā bija radies konflikts. Savukārt *N.O.* paskaidrojumā norādīja savus novērojumus DZĪKS *„/Nosaukums/"* sapulču laikā, kad valdes priekšsēdētājs *S.B.* ir tas, kas it kā norāda, kuru personu reģistrēt.

Pamatojoties uz minēto, nav izslēgta varbūtība, ka arī DZĪKS *„/Nosaukums/"* biedru un valdes locekļu starpā pastāvēja atšķirīgi viedokļi par izskatāmajiem jautājumiem un ka tieši kāds no esošajiem valdes locekļiem bija ieinteresēts, lai kādi no sabiedrības biedriem nepiedalītos sapulcē. Tomēr tas nepierāda, ka tieši *V.Z.* kā Uzņēmumu reģistra pārstāve konkrētajā dienā deva rīkojumu apsardzei izraidīt pieteicēju no zāles.

To, ka tieši *V.Z.* likusi apsardzei izraidīt pieteicēju no zāles, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā neapliecina arī lietas materiālos esošais akts (*lietas 13.lapa*). Pirmkārt, šo aktu parakstījusi gan *N.O.*, gan *V.G.*, kas ir pieteicējas pārstāvji, un viņu norādītais uzskatāms kā paskaidrojums. Otrkārt, aktā norādītais ir tiešā pretrunā ar *N.O.* paskaidrojumu, ka viņa neatceras, kurai Uzņēmumu reģistra amatpersonai viņa iesniedza dokumentus reģistrēšanai sapulcei. Treškārt, to, ka no *J.P.* liecības nav gūstams apstiprinājums, ka tieši *V.Z.* devusi rīkojumu apsardzei, apgabaltiesa norādīja jau iepriekš. Savukārt piekto personu, kura parakstījusi šo aktu, lietas dalībnieki nelūdza nopratināt. Turklāt, tā kā pašas pieteicējas paskaidrojumi (abu pārstāvju personās) ir pretrunīgi, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav nepieciešams šo personu nopratināt pēc savas iniciatīvas.

[11.5] Lieciniece *V.Z.* liecināja, ka valsts notārs pēc iesnieguma saņemšanas pieņem lēmumu par sapulces izsludināšanu, nosakot konkrētu dienu likumā noteiktajā kārtībā, veic biedru reģistrāciju pēc iepriekš iesniegtajiem sarakstiem, atklāj sapulci un brīdī, kad tiek ievēlēts sapulces vadītājs un protokolists, pamet zāli.

Administratīvā apgabaltiesa neatrod, ka tiesību normās būtu noteikta kārtība, kādā tieši Uzņēmumu reģistra valsts notārs sasauc kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulci. Tomēr no vispārējās kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulces sasaukšanas kārtības Kooperatīvo sabiedrību likumā (likuma 38.-41.pants) neizriet, ka Uzņēmumu reģistra kompetencē būtu arī nodrošināt apsardzi kārtības uzturēšanai sapulces laikā, kā arī dot rīkojumus šīs kārtības nodrošināšanai. Izskatāmajā gadījumā lietā nav iegūti tādi pierādījumi, kas apstiprinātu, ka *V.Z.* šo kārtību būtu pārkāpusi un devusi kādus rīkojumus apsardzei.

Tam, ka *V.Z.* lēmumā par sapulces sasaukšanu iekļāva piezīmi, ka tikai balsstiesīgajiem biedriem būs tiesības piedalīties sapulcē, šajā gadījumā nav

nozīmes, jo šajā piezīmē ir norādīta atsauce uz Kooperatīvo sabiedrību likuma 40.panta trešo daļu, no kuras šāds nosacījums izriet (*lietas 38.-40.lapa*).

[12] Pamatojoties uz visiem iepriekš minētajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst par nepierādītu, ka Uzņēmumu reģistra amatpersonas 2008.gada 17.maijā būtu pieļāvušas prettiesisku faktisko rīcību.

Tā kā Administratīvā apgabaltiesa nekonstatēja prettiesisku faktisko rīcību, Administratīvajai apgabaltiesai nav pamata lemt par atlīdzinājumu.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa nenoskaidroja būtisku faktisko apstākli lietā, proti, to, vai tieši Uzņēmumu reģistra amatpersonu rīcības rezultātā *N.O.* bija liegtas tiesības piedalīties DZĪKS *„/Nosaukums/"* biedru ārkārtas sapulcē 2008.gada 17.maijā, tādēļ nonāca pie nepareiza rezultāta spriedumā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt *I.O.* pieteikumu par Uzņēmumu reģistra faktiskās rīcības 2008.gada 17.maijā atzīšanu par prettiesisku un atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdēs priekšsēdētāja	*(paraksts)*	I.Meldere
Tiesneses	*(paraksts)*	Dz.Amerika
	(paraksts)	L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Meldere
Rīgā 2012.gada 19.decembrī